31992R3046

L 307/27 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 1992 10 23

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 3046/92
1992 m. spalio 22 d.
pateikiantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3330/91 dėl statistinių duomenų apie prekybą prekėmis tarp valstybių narių įgyvendinimo nuostatas ir iš dalies jį keičiantis

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1991 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3330/91 dėl statistinių duomenų apie prekybą prekėmis tarp valstybių narių [1], ypač į jo 30 straipsnį,

kadangi norint sukurti prekybos prekėmis tarp valstybių narių statistiką, turėtų būti tiksliai apibrėžta Intrastat sistemos taikymo sritis, t. y. prekės, kurioms ji taikoma ir kurioms netaikoma;

kadangi turi būti nustatyta data, nuo kada Bendrijos vidaus operatorius turi pradėti praktiškai vykdyti savo įsipareigojimus teikti informaciją; kadangi turėtų būti apibrėžtas trečiosios šalies, kuriai už informacijos teikimą atsakinga šalis gali perduoti vykdyti tą užduotį, įsipareigojimų mastas;

kadangi turi būti smulkiai nurodytos tam tikros taisyklės, kurių turi laikytis konkretūs departamentai, ypač tam, kad būtų veiksmingai tvarkomi Bendrijos vidaus operacijų registrai; kadangi yra naudinga nustatyti nuostatas dėl tam tikrų statistinės informacijos finansinių aspektų;

kadangi turėtų būti papildytas perduotinų duomenų apibrėžimas bei tokių duomenų perdavimo priemonės;

kadangi turėtų būti sudarytas sąrašas prekių, apie kurias nereikia pateikti statistinių ataskaitų, susijusių su prekyba prekėmis;

kadangi pirmiausia turėtų būti atsižvelgta į galiojančią supaprastintą tvarką ir į konkrečius tam tikrų sektorių reikalavimus;

kadangi tam, kad Tarybos direktyva 77/388/EEB [2] būtų iš dalies pakeista Direktyva 91/680/EEB [3], turi būti pataisytos tam tikros Reglamento (EEB) Nr. 3330/91 nuostatos pagal jos 33 straipsnio pirmąją įtrauką;

kadangi šiame reglamente nurodytos priemonės atitinka Statistinių duomenų apie prekybą prekėmis tarp valstybių narių komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Norėdamos sukurti prekybos prekėmis tarp valstybių narių statistiką, Bendrija ir jai priklausančios valstybės narės, vadovaudamosi šiame reglamente nurodytomis taisyklėmis, taiko Reglamentą (EEB) Nr. 3330/91, toliau – pagrindinį reglamentą.

2 straipsnis

1. 1985 m. gruodžio 31 d. nustačius prekybinius santykius tarp Bendrijos ir Ispanijos bei Portugalijos arba tarp abiejų minėtų valstybių narių, Intrastat sistema taikoma ir toms prekėms, kurioms vis dar taikomi lygiavertį poveikį turintys muito mokesčiai arba kurioms tebetaikomos kitos Stojimo akte nurodytos priemonės.

2. Intrastat sistema taikoma Tarybos direktyvos 92/12/EEB [4] 3 straipsnio 1 dalyje nurodytiems produktams neatsižvelgiant į kartu su jais pateikiamo dokumento formą arba turinį, jiems judant iš vienos valstybės narės teritorijos į kitą.

3 straipsnis

1. Intrastat sistema netaikoma:

a) prekėms, pateiktoms arba įsigytoms pagal muitinės laikinojo prekių įvežimo perdirbti procedūrą (sąlyginio neapmokestinimo sistema) arba muitinės prižiūrimo prekių perdirbimo procedūrą;

b) prekėms, judančioms iš vienos Bendrijos statistinės teritorijos dalies į kitą, iš kurių bent viena nėra Bendrijos teritorijos dalis pagal Tarybos direktyvą 77/388/EEB.

2. Valstybės narės yra atsakingos už duomenų apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytas prekes rinkimą pagal tokioms prekėms taikomą muitinės procedūrą.

(1) OL L 316, 1991 11 16, p. 1.
(2) OL L 145, 1977 6 13, p. 1.
(3) OL L 376, 1991 12 31, p. 1.
(4) OL L 76, 1992 3 23, p. 1.

3. Jei muitinių departamentai neturi Bendrojo administracinio dokumento, kuriame yra pagrindinio reglamento 23 straipsnyje išvardyti duomenys, išskyrus to straipsnio 2 dalies e punkte nurodytą informaciją, statistinės kopijos, ne rečiau kaip kartą per mėnesį jie išsiunčia atitinkamiems statistikos departamentams periodinį tų pačių duomenų sąrašą pagal prekių rūšį, laikydamiesi susitarimų tarp minėtų departamentų.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms prekėms netaikomi 2, 4, 8, 9 straipsniai, 12 straipsnio 1, 3, 4, 5, 6 ir 7 dalys, 13, 14, 19, 21 straipsniai, 22 straipsnio 3 dalies a punktas ir b punkto pirmoji įtrauka.

Kitos šio reglamento nuostatos taikomos minėtoms prekėms nepažeidžiant jokių muitinės reglamentų, taikomų kitais atvejais.

4 straipsnis

1. Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, pirmą kartą vykdantis Bendrijos vidaus operaciją, susijusią tiek su prekių įvežimu, tiek su jų išvežimu, tampa atsakingu už reikalaujamos informacijos pateikimą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta šalis pateikia duomenis apie jos vykdomas Bendrijos vidaus operacijas, įrašytas pagrindinio reglamento 13 straipsnyje nurodytose periodinėse deklaracijose nuo mėnesio, kurį buvo viršytos asimiliacijos ribos, vadovaudamasi nuostatomis dėl ribų, kurios jai taikomos.

Atsižvelgdamos į savo ypatingą administracinę struktūrą, valstybės narės nustato duomenų perdavimo terminą.

1. Kai už informacijos teikimą atsakingos šalies PVM registracijos numeris keičiamas pasikeitus nuosavybei, pavardei (pavadinimui), adresui, juridiniam statusui arba įvykus kitiems panašiems pokyčiams, nedarantiems didelio poveikio jos operacijoms Bendrijos viduje, minėto pasikeitimo metu minėtai šaliai nereikia taikyti šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtos taisyklės. Šaliai ir toliau taikomas įpareigojimas teikti statistinius duomenis, taikytas ir prieš pasikeitimą.

5 straipsnis

1. Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje minėta trečioji šalis šiame reglamente vadinama deklaruojančia trečiąja šalimi.

2. Deklaruojanti trečioji šalis pateikia kompetentingiems nacionaliniams departamentams šią informaciją:

a) remiantis 6 straipsnio 1 dalimi – informaciją, būtiną:

   — nustatyti jos tapatybę,

   — nustatyti kiekvienos už informacijos teikimą atsakingos šalies, kuri jai perdavė vykdyti šią užduotį, tapatybę;

b) už kiekvieną šalį, atsakingą už informacijos teikimą – duomenis, kurių reikalauja pagrindinis reglamentas ir kurie reikalingi, jį įgyvendinant.

6 straipsnis

1. Nustatant Bendrijos vidaus operatoriaus, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 10 straipsnyje, tapatybę, būtina ši informacija:

— asmens vardas ir pavardė bei išsamus firmos pavadinimas,

— išsamus adresas, įskaitant pašto indeksą,

— pagrindinio reglamento 10 straipsnio 6 dalyje nurodytomis aplinkybėmis – PVM registracijos numeris.

Tačiau pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje minėti statistikos departamentai gali atsisakyti vieno ar kelių pirmiau minėtų informacijos elementų arba jų pačių nustatytomis aplinkybėmis atleisti Bendrijos vidaus operatorius nuo įpareigojimo juos pateikti.

Pagrindinio reglamento 10 straipsnio 3 punkte nurodytose valstybėse narėse informaciją, leidžiančią nustatyti Bendrijos vidaus operatoriaus tapatybę, pirmiau minėtiems statistikos departamentams pateikia minėtame straipsnyje nurodytos mokesčių institucijos tada, kai jos ją gauna, nebent šie departamentai būtų priėmę priešingą susitarimą.

2. Minimalūs duomenys apie kiekvieną Bendrijos operatorių, kurie turi būti įrašyti į Bendrijos vidaus operatorių registrą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 10 straipsnyje, yra šie:

a) įrašymo į registrą metai ir mėnuo;

b) informacija, reikalinga nustatyti operatoriaus tapatybę, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje;

c) jei taikoma, informacija apie tai, ar operatorius yra siuntėjas, gavėjas arba deklarantas, nuo 1993 m. sausio 1 d. – už informacijos teikimą atsakinga šalis ar deklaruojanti trečioji šalis, kai prekės yra išsiunčiamos arba gaunamos; pagrindinio reglamento 10 straipsnio 3 dalyje nurodytose valstybėse narėse iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos turi būti aišku, ar kiekvienas minimas operatorius yra siuntėjas ar gavėjas;

d) siuntėjo arba gavėjo, o nuo 1993 m. sausio 1 d. – už informacijos teikimą atsakingos šalies atliktų Bendrijos operacijų bendroji vertė pagal mėnesius ir pagal prekių srautus, taip pat pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nurodyta vertė nuo tos pačios datos; tačiau šią informaciją nebūtina užregistruoti:

   — iki 1993 m. – valstybėse narėse, nurodytose pagrindinio reglamento 10 straipsnio 3 dalyje,

— jei informacijos, užregistruotos kaip statistinė informacija, tikrinimas, naudojantis pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija bei minėto reglamento 28 straipsnyje nurodytų statistinių ribų taikymas yra vykdomi atskirai nuo Bendrijos vidaus operatorių registro tvarkymo.

Kompetentingi nacionaliniai departamentai, laikydamiesi savų reikalavimų, gali įrašyti į registrą kitus duomenis.

7 straipsnis

Įgyvendinant pagrindinio reglamento 10 straipsnio 6 dalį, atvejis, kai už informacijos apie konkrečias operacijas teikimą atsako ne operatorius, kaip juridinis asmuo per se, bet tokia šį asmenį sudaranti dalis kaip filialas, tam tikros veiklos rūšies arba vietinis padalinys, gali būti laikomas pagrįsta išimtimi.

8 straipsnis

Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nurodytuose minėtuose sąrašuose atsakingosios mokesčių institucijos nurodo Bendrijos vidaus operatorius, kurie dėl kontrolės laikotarpiu įvykusio veiklos pasidalijimo, susijungimo arba nutraukimo nebebus įtraukti į minėtus sąrašus.

9 straipsnis

1. Už informacijos teikimą atsakinga šalis perduoda pagrindiniu reglamentu reikalaujamus ir jo įgyvendinimui reikalingus duomenis:

a) laikydamasi galiojančios Bendrijos nuostatos;

b) tiesiai kompetentingiems nacionaliniams departamentams arba per duomenų surinkimo skyrius, kuriuos valstybės narės įsteigė šiam tikslui arba kitiems statistikos arba administravimo tikslams;

c) už konkretų ataskaitinį laikotarpį jos pačios nuožiūra:

— vienkartinės deklaracijos forma per laikotarpį, kurį kompetentingi nacionaliniai departamentai nurodo už informacijos teikimą atsakingoms šalims skirtose instrukcijose ir kuris svyruoja tarp penktos ir dešimtos darbo dienos, pasibaigus tam laikotarpiui,

— arba keliomis dalinėmis deklaracijomis; tuo atveju kompetentingi nacionaliniai departamentai gali reikalauti, kad su jais būtų susitarta dėl perdavimų dažnumo ir terminų, o paskutinioji dalinė deklaracija turi būti perduota per šio straipsnio 1 dalies c punkto pirmojoje įtraukoje minėtą laikotarpį.

2. Taikant išlygas šio straipsnio 1 daliai, už informacijos teikimą atsakinga šalis, kuri dėl pagrindinio reglamento 28 straipsnio 4 dalyje numatytos asimiliacijos ribos taikymo naudojasi išimtimi, perduodama informaciją privalo laikytis tik atsakingosios mokesčių institucijos taisyklių.

3. Remiantis pagrindinio reglamento 34 straipsniu, šio straipsnio nuostatos dėl deklaracijų periodiškumo netrukdo sudaryti sutartį, pagal kurią duomenys būtų pateikiami realiu laiku tuo atveju, kai duomenys perduodami elektroniniu būdu.

4. Taikant išlygas šio straipsnio 1 daliai, valstybėse narėse, kuriose periodinės statistinės deklaracijos ir periodinė mokesčių deklaracijos yra vienas ir tas pats, nuostatos dėl statistinių deklaracijų perdavimo nustatomos atsižvelgiant į Bendrijos arba nacionalines mokesčių taisykles.

10 straipsnis

Informacijos laikmenose valstybės narės, kurių statistinės teritorijos yra apibūdintos Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1736/75 [1] priede nurodytų šalių sąraše, žymimos tokiais raidiniais arba skaitmeniniais kodais:

Prancūzija:	FR	arba	001,
Belgija ir Liuksemburgas:	BL	arba	002,
Nyderlandai:	NI	arba	003,
Vokietija:	DE	arba	004,
Italija:	IT	arba	005,
Jungtinė Karalystė:	GB	arba	006,
Airija:	IE	arba	007,
Danija:	DK	arba	008,
Graikija:	GR	arba	009,
Portugalija:	PT	arba	010,
Ispanija:	ES	arba	011.

11 straipsnis

Nustatant prekių kiekį, kuris turi būti paminėtas duomenų laikmenose:

a) „neto svoris“ – tai tikrasis prekės svoris be pakuotės; jis turi būti nurodytas kilogramais;

b) papildomi matavimo vienetai – tai kiekio matavimo vienetai, išskyrus svorio matavimo vienetus kilogramais; jie turi būti nurodyti atsižvelgiant į informaciją, pateiktą kombinuotosios nomenklatūros dabartiniame variante šalia konkrečių

subpozicijų, kurių sąrašas yra išspausdintas minėtos nomenklatūros I dalyje „Laikinosios nuostatos“.

12 straipsnis

1. Pagrindinio reglamento 23 straipsnio 1 dalies d punkte minėta prekių vertė nurodoma taip:

— pagal prekių rūšį – statistinė vertė,

— pagal statistikos deklaraciją – sąskaitoje įrašyta pinigų suma.

[1] OL L 183, 1975 7 14, p. 3.

2. Statistinė vertė nustatoma:

— išvežant prekes – remiantis apmokestinamu kiekiu, kurį reikia nustatyti dėl apmokestinimo remiantis Direktyva 77/388/EEB, siunčiant A skirsnio 1 dalies a punkte nurodytas prekes ir, jei reikia, vykdant tos pačios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies b punkte nurodytas operacijas, tačiau atėmus bet kokius su prekių išsiuntimu susijusius mokesčius, tačiau, antra vertus, pridėjus transporto ir draudimo išlaidas, susijusias su prekių vežimu išsiuntimo valstybės narės statistinėje teritorijoje,

— įvežant prekes – remiantis apmokestinamu kiekiu, kurį reikia nustatyti dėl įsigyjamų prekių apmokestinimo remiantis pirmiau minėtos direktyvos 28e straipsniu, tačiau atėmus mokesčius, susijusius su išleidimu vartoti, ir transporto bei draudimo išlaidas, susijusias su jų vežimu valstybės narės statistinėje teritorijoje.

Statistinė vertė turi būti deklaruojama remiantis šio straipsnio pirmąja pastraipa net ir tuo atveju, jei apmokestinamas kiekis neturi būti nustatomas apmokestinimo tikslu.

Perdirbimo procese gautų prekių statistinė vertė nustatoma remiantis prielaida, kad jos buvo pagamintos tik perdirbimo valstybėje narėje.

3. Į sąskaitą įrašytą sumą sudaro sąskaitų arba sąskaitas atstojančių dokumentų apie visas statistinėje deklaracijoje nurodytas prekes bendra suma (be PVM).

4. Už informacijos teikimą atsakinga šalis į sąskaitas įrašytą kiekį gali suskirstyti pagal prekių rūšis.

Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali pareikalauti suskirstyti sąskaitose nurodytą sumą pagal prekių rūšis. Tuo atveju jos apskaičiuoja statistinę vertę ir nereikalauja, kad už statistinės informacijos teikimą atsakinga šalis ją nurodytų. Tačiau gali būti pareikalauta, kad tos šalys pateiktų informaciją apie papildomas išlaidas atrankos pagrindu.

Šios straipsnio dalies antroji pastraipa taikoma arba visoms šalims, privalančioms pateikti pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nurodytas periodines deklaracijas, arba tik toms, kurios naudojasi supaprastinimo ribų taikymo teise.

5. Valstybės narės gali pasinaudoti šio straipsnio 4 dalies antrojoje pastraipoje nurodyta pasirinkimo teise net ir tuo atveju, jei jų konkrečios administracinės struktūros neleidžia joms imtis supaprastinimo priemonės, kuri pagal šią pastraipą turi būti taikoma kartu su minėta pasirinkimo teise, t. y. reikalavimo nurodyti statistinę vertę netaikymu.

Už statistinės informacijos teikimą atsakingoms šalims skirtose instrukcijose apie statistinį deklaravimą iš anksto nurodomos techninės priežastys, kodėl statistinė vertė ir sąskaitose įrašytos sumos turi būti nurodytos pagal prekių rūšis.

Valstybės narės perduoda Komisijai šių nurodymų kopiją iki 1992 m. lapkričio 1 d. ir kiekvieną kartą, juos atnaujinus.

6. Dirbant pagal sutartį, į sąskaitą įrašyta suma atitinka už darbus išrašytų sąskaitų sumą, įskaitant bet kokias papildomas išlaidas. Ji nurodoma tik pagal darbo sutartį atliekamo išvežimo ir įvežimo atvejais.

7. „Papildomos išlaidos“ – tai išlaidos, susijusios su prekių vežimu iš išvežimo valstybės narės į įvežimo valstybė narę, tokios kaip, transportavimo ir draudimo išlaidos.

13 straipsnis

1. Šiame reglamente:

a) „sandoris“ – tai bet kuri komercinė arba nekomercinė operacija, kurios metu vyksta prekių, įtrauktų į statistiką apie prekybą prekėmis tarp valstybių narių objektas; judėjimas

b) „sandorio pobūdis“ – tai savybės, kuriomis vienas sandoris skiriasi nuo kito.

2. Remiantis I priede pateiktu sąrašu, nurodomi įvairaus pobūdžio sandorių skirtumai.

Informacijos laikmenose sandorio pobūdis žymimas kodo numeriu, atitinkančiu reikiamą pirmiau minėto sąrašo A skiltyje nurodytą kategoriją.

3. Laikantis šio straipsnio 2 dalyje nurodyto sąrašo, valstybės narės gali nurodyti, kad duomenys apie sandorio pobūdį būtų renkami iki tokio lygmens, koks naudojamas renkant duomenis apie trečiųjų šalių prekybą, nepriklausomai nuo to, ar šiuo atveju jos renka juos kaip duomenis apie sandorių pobūdį, ar kaip duomenis apie muitinės procedūras.

14 straipsnis

1. Šiame reglamente „pristatymo sąlygos“ – tai tos prekybos sutarčių nuostatos, kuriomis nustatomi pardavėjo ir pirkėjo įsipareigojimai pagal II priede išvardytus Tarptautinių prekybos rūmų tarptautinių pardavimo sutarčių sąlygas.

2. Laikydamosi šio straipsnio 1 dalyje nurodyto sąrašo ir nepažeisdamos šio straipsnio 3 dalies nuostatų:

a) valstybės narės, kurios taiko 12 straipsnio 4 dalies antrąją pastraipą, nustato, kad duomenys apie pristatymo sąlygas būtų renkami informacijos laikmenose ir smulkiai nurodo, kaip jie turi būti pateikti;

b) kitos valstybės narės gali nurodyti, kad informacijos laikmenose būtų surinkta tiek duomenų apie pristatymo sąlygas, kiek jų renkama apie prekybą su trečiosiomis šalimis.

3. Kiekvienos prekių rūšies pristatymo sąlygos žymimos vienu iš trumpinių, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje minėtame sąraše.

15 straipsnis

1. „Numatoma transporto rūšis“ išsiunčiant prekes – tai vežimo būdas, nustatomas pagal faktinę vežimo priemonę, kuria numatoma išvežti prekes iš statistinės išsiuntimo valstybės narės teritorijos, prekėms atvykus – tai vežimo būdas, nustatomas pagal faktinę transporto priemonę, kuria numatoma prekes įvežti į atvykimo valstybės narės teritoriją.

2. Transporto rūšys, kurios turi būti nurodytos informacijos laikmenose, yra šios:

Kodas	Pavadinimas
1	Jūrų transportas
2	Geležinkelių transportas
3	Kelių transportas
4	Oro transportas
5	Pašto siuntos
7	Prikabinami vežimo įrenginiai
8	Vidaus vandenų transportas
9	Savaeigiai

Vežimo būdas minėtose laikmenose žymimas atitinkamu kodo numeriu.

16 straipsnis

1. „Kilmės šalis“ – tai šalis, iš kurios yra kilusios prekės.

Prekės, kurias visas galima išgauti atitinkamoje šalyje, yra laikomos tų prekių kilmės šalimi.

Gaminio, kurį pagamino dvi arba kelios šalys, kilmės šalis yra ta, kurioje vyko paskutinis reikšmingas perdirbimas arba darbo procesas, ekonomiškai pagrįstas ir atliktas tam tikslui įrengtoje įmonėje bei sąlygojęs naujo produkto atsiradimą arba reiškiantis svarbų gamybos etapą.

2. Kilmės šalis ženklinama kodo numeriu, jai suteiktu pagal Reglamento (EEB) Nr. 1736/75 priede pateiktame dabartiniame šalių nomenklatūros variante, nepažeidžiant minėto reglamento 47 straipsnio paskutiniojo sakinio nuostatos.

17 straipsnis

1. „Kilmės regionas“ – tai išsiuntimo valstybės narės regionas, kuriame prekės buvo pagamintos arba sumontuotos, surinktos, perdirbtos, pataisytos ar suremontuotos; jei tai nėra žinoma, kilmės regionu laikomas tas, kuriame vyko komercinė operacija, arba tas, iš kurio buvo išsiųstos prekės.

2. „Paskirties regionas“ – tai atvykimo valstybės narės regionas, kuriame prekės turi būti suvartotos arba sumontuotos, surinktos, perdirbtos, pataisytos ar suremontuotos; jei tai nėra žinoma, paskirties regionu laikomas tas, kuriame turi vykti komercinė operacija, arba tas, į kurį turi būti atsiųstos prekės.

3. Kiekviena valstybė narė, kuri naudojasi pagrindinio reglamento 23 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta pasirinkimoteise, sudaro tokių regionų sąrašą ir nustato kodą, susidedantį iš ne daugiau kaip dviejų ženklų, kuriais šie regionai ženklinami informacijos laikmenose.

18 straipsnis

1. „Pakrovimo uostas arba oro uostas“ – tai uostas arba oro uostas, esantis statistinėje išsiuntimo valstybės narės teritorijoje, kurioje prekės pakraunamos į faktines transporto priemones, kuriomis jas numatoma išgabenti iš tos teritorijos.

2. „Iškrovimo uostas arba oro uostas“ – tai uostas arba oro uostas, esantis statistinėje atvykimo valstybės narės teritorijoje, kurioje prekės iškraunamos iš faktinių transporto priemonių, kuriomis, kaip manoma, jos buvo įvežtos į tą teritoriją.

4. Kiekviena valstybė narė, kuri naudojasi pagrindinio reglamento 23 straipsnio 2 dalies c arba d punkte numatyta teise, sudaro informacijos laikmenose nurodytinų uostų ir oro uostų sąrašą ir nustato kodą, kuriuo jie turi būti ženklinami tose laikmenose.

19 straipsnis

1. „Statistinė procedūra“ – tai išsiuntimo arba atvežimo būdas, pagal kurį vykdoma konkreti Bendrijos vidaus operacija ir kuris nėra atitinkamai nurodytas I priede pateikto sandorių sąrašo A arba B skiltyse.

2. Bet kuri valstybė narė, pageidaujanti naudotis pagrindinio reglamento 23 straipsnio 2 dalies e punkte numatyta pasirinkimo teise, sudaro statistinių procedūrų, kurios turi būti nurodytos informacijos laikmenose, sąrašą ir nustato kodą, kuriuo jos turi būti žymimos tose laikmenose.

20 straipsnis

Duomenų apie III priede nurodytas prekes kaupti nereikia, ir todėl, remiantis pagrindinio reglamento 25 straipsnio 4 dalimi, jų rinkti taip pat nereikia.

21 straipsnis

1. Šiame reglamente „specifinis prekių judėjimas“ – tai judėjimas prekių, turinčių ypatingų savybių, svarbių aiškinantis informaciją ir sąlygotų paties judėjimo, prekių pobūdžio, prekių judėjimą numatančio sandorio arba prekių siuntėjo ar gavėjo.

2. Jei nėra priimtos nuostatos, sudaromos pagal pagrindinio reglamento 33 straipsnį, duomenų apie specifinę prekių apyvartą rinkimui valstybės narės gali taikyti supaprastintą procedūrą, kuri buvo taikyta pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1736/75 prieš tą datą, kuri nurodyta pagrindinio reglamento 35 straipsnio antrojoje pastraipoje.

3. Valstybės narės, norinčios turėti išsamesnės informacijos už tą, kuri gaunama taikant pagrindinio reglamento 21 straipsnį, gali, taikydamos tam straipsniui išlygas, organizuoti informacijos apie vieną arba kelias specifinių produktų grupes rinkimą su sąlyga, kad už informacijos teikimą atsakingai šaliai leidžiama pasirinkti, ar teikti ją pagal kombinuotąją nomenklatūrą, ar pagal papildomas subpozicijas.

Valstybės narės, kurios naudojasi šia pasirinkimo teise, apie tai praneša Komisijai. Tuo pačiu metu jos nurodo savo apsisprendimo priežastis, pateikia susijusių kombinuotosios nomenklatūros subpozicijų sąrašą ir aprašo jų taikomą informacijos rinkimo būdą.

22 straipsnis

1. Nuorodos į pagrindiniame reglamente minimą Direktyvą 77/388/EEB yra pakeičiamos taip:

— 5 straipsnio antrojoje pastraipoje žodžiai „remiantis pirmiau minėtos direktyvos 28 straipsnio 7 dalimi“ keičiami į „remiantis Tarybos direktyva 91/680/EEB ([1])“,

— 10 straipsnio 3 dalies b punkte žodžiai „kaip apibrėžta Direktyvoje 77/388/EEB, pagal tos direktyvos 28 straipsnio 7 dalies nuostatas“ keičiami į „kaip apibrėžta Direktyvoje 91/680/EEB“,

— 11 straipsnio 3 ir 7 dalyse žodžiai „Direktyvos 77/388/EEB 28 straipsnio 7 dalies“ keičiami į „Direktyvos 91/680/EEB“,

— 20 straipsnio 2 ir 4 punktuose žodžiai „pirmoji įtrauka sąlygos ir, jeigu taikomos Direktyvos 77/388/EEB 28 straipsnio 7 dalies nuostatos, – antroji įtrauka“ panaikinami.

2. Pagrindinio reglamento 5 straipsnyje, 10 straipsnio 3 ir 6 dalyse bei 11 straipsnio 2, 6 ir 7 dalyse žodžiai „šalys institucijos, neprivalančios atsiskaityti už PVM“ ir „šalys, atleistos nuo PVM“, yra atitinkamai keičiami į „juridiniai asmenys, neprivalantys atsiskaityti už PVM“ ir „privalančios atsiskaityti šalys, vykdančios tik tas operacijas, kurios nesuteikia joms teisės į PVM nuolaidą“.

3. Pagrindinio reglamento 20 straipsnio:

a) 5 punkto a ir b papunkčiuose žodis „įsikūręs“ pakeičiamas į „įregistruotas dėl pridėtinės vertės mokesčio“;

b) 7 punktas pakeičiamas taip:

„7) 13 straipsnio 2 dalies pirmojoje įtraukoje nurodytas ataskaitinis laikotarpis yra:

— prekėms, kurioms taikoma Intrastat sistema – kalendorinis mėnuo, per kurį reikia sumokėti pridėtinės vertės mokestį už Bendrijos viduje pristatytas arba įsigytas prekes, kurių judėjimas turi būti užregistruotas pagal šį straipsnį; tais atvejais, kai laikotarpis, už kurį PVM privalanti mokėti šalis yra pateikusi periodinę finansų deklaraciją, nesutampa su kalendoriniu mėnesiu, ketvirčiu, pusmečiu ar metais, valstybės narės gali derinti tos šalies įsipareigojimų, susijusių su statistinėmis deklaracijomis, periodiškumą su jos įsipareigojimų dėl finansinių deklaracijų periodiškumu,

— prekėms, kurioms netaikoma Intrastat sistema, atsižvelgiant į aplinkybes:

— kalendorinis mėnuo, kai prekės pateikiamos arba saugomos pagal laikinojo prekių įvežimo perdirbti muitinės procedūrą (laikinojo neapmokestinimo sistema) ar muitinės prižiūrimo prekių perdirbimo procedūrą, arba, pritaikius vieną iš šių procedūrų, jos išleidžiamos į laisvą apyvartą,

— kalendorinis mėnuo, kurio metu prekėms, esančioms apyvartoje tarp Bendrijos statistinės teritorijos dalių, kurių bent viena nėra Bendrijos teritorijos dalis pagal Tarybos direktyvą 77/388/EEB, buvo taikomos išvežimo arba įvežimo procedūros.“

23 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Tos jo nuostatos, kurios yra susijusios su pagrindinio reglamento 35 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodytais straipsniais, taikomos nuo tos pačios datos, kaip ir minėti straipsniai.

([1]) OL L 376, 1991 12 31, p. 1.,

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1992 m. spalio 22 d.

Komisijos vardu

Henning CHRISTOPHERSEN

Pirmininko pavaduotojas

I PRIEDAS

13 straipsnio 2 dalyje nurodytas sandorių sąrašas

A skiltis	B skiltis
1. Sandoriai, susiję su tikruoju arba numatomu nuosavybės perdavimu už kompensaciją (finansinę arba kitokią) (išskyrus 2, 7, 8 punktuose išvardytus sandorius) [a] [b] [c]	1. Pirkimas/pardavimas su visomis teisėmis [b] 2. Patvirtintų arba išbandytų prekių tiekimas parduoti konsignacijos būdu (komisinio pardavimo sutartis) arba tarpininkaujant komisionieriui 3. Barteriniai mainai (kompensavimas natūra) 4. Turistų asmeninis pirkimas 5. Finansinis lizingas (išperkamoji nuoma) [c]
2. Prekių grąžinimas, įregistravus autentišką sandorį, pažymėtą kodu Nr. 1 [d]; nemokamas prekių pakeitimas [d]	1. Prekių grąžinimas 2. Grąžintų prekių pakeitimas 3. Negrąžinamų prekių pakeitimas (pvz., pagal garantiją)
3. Sandoriai (ne laikini), susiję su nuosavybės perdavimu, bet be kompensacijos (finansinės arba kitokios)	1. Prekės, pristatytos pagal pagalbos programas, vykdomas ir finansuojamas visiškai arba iš dalies 2. Kitos bendrosios valstybinės paramos siuntos 3. Kitos paramos siuntos (asmeninės, nevyriausybinių organizacijų)
4. Operacijos, susijusios su perdirbimu pagal sutartį [e] arba remontu [f] (išskyrus tas, kurios įrašytos 7 punkte)	1. Perdirbimas pagal sutartį 2. Mokamas remontas ir priežiūra 3. Nemokamas remontas ir priežiūra
5. f Operacijos, atliekamos pasibaigus perdirbimui pagal sutartį [e] arba remontui [f] (išskyrus tas, kurios įrašytos 7 punkte)	1. Perdirbimas pagal sutartį 2. Mokamas remontas ir priežiūra 3. Nemokamas remontas ir priežiūra
6. Sandoriai, nesusiję su nuosavybės perdavimu, pvz., nuoma, paskola, veiklos nuoma [g] ir kitokiu laikinu panaudojimu [h], išskyrus perdirbimą pagal sutartį arba remontą (pristatymas arba grąžinimas)	1. Nuoma, skolinimas, veiklos nuoma 2. Kitos laikinai naudojimui skirtos prekės
7. Operacijos, vykdomos pagal bendros gynybos projektus arba kitas tarptautinės gamybos programas (pvz., *Airbus*)	
8. Statybinių medžiagų ir įrenginių tiekimas darbams, kurie yra bendros statybos arba inžinerinių darbų sutarties dalis [i]	
9. Kiti sandoriai	

[a] Šis punktas apima daugumą įvežimo ir išvežimo atvejų, t. y. operacijų, kurių metu:
— rezidentas perduoda nuosavybės teises ne rezidentui,
— kurios yra arba bus apmokamos arba kompensuojamos natūra.
Būtina pažymėti, kad tai taikoma ir toms prekėms, kurias susijusios įmonės siunčia viena kitai arba kurios yra siunčiamos iš vieno centrinio paskirstymo sandėlio į kitą, net jei ir neapmokama iškart.

[b] skaitant atsargines dalis ir kitus apmokamus pakeitimus.

[c] Įskaitant finansinį lizingą, už nuomą apskaičiuojamos įmokos turi visiškai arba beveik visiškai atitikti tų prekių vertę. Nuosavybės rizika ir atlyginimas perduodami nuomininkui. Pasibaigus sutarties galiojimo laikui, nuomininkas tampa juridiniu prekių savininku.

[d] Grąžinamų arba keičiamų prekių siuntos, iš pradžių įrašytos A skilties 3–9 punktuose, turėtų būti įrašytos atitinkamuose punktuose.

[e] Perdirbimo operacijos (muitinės prižiūrimos arba neprižiūrimos) turėtų būti įrašytos A skilties 4 ir 5 punktuose. Šiame punktui nepriklauso perdirbimo veikla, kurios perdirbėjas imasi savo nuožiūra; ji turi būti įrašyta A skilties 1 punkte.

[f] Remontas – tai prekių atnaujinimas iki to lygio, kad jos galėtų atlikti savo pirmines funkcijas; tai gali būti ir tam tikras jų atstatymas bei sustiprinimas.

[g] Veiklos nuoma: lizingo sutartys, išskyrus finansinį lizingą (žr. c pastabą).

[h] Šiam punktui priklauso tos eksportuojamos arba importuojamos prekės, kurias vėliau numatoma reimportuoti arba reeksportuoti, nepakeitus jų savininko.

[i] A skilties 8 punkte įrašyti sandoriai apima prekes, kurioms nėra pateikiama atskira sąskaita-faktūra, bet pateikiama atskira sąskaita, kurioje įrašyta visų darbų vertė. Kitu atveju sandoriai įrašomi 1 punkte.

II PRIEDAS

14 straipsnyje minėtos pristatymo sąlygos

Pirmasis sublangelis	Reikšmė	Nurodytina vieta [1]
Tarptautinių prekybos terminų kodas	Tarptautiniai prekybos terminai ICC/ECE Ženeva	
EXW	gamintojas	Įmonės vieta
FCA	franko vežėjas	…sutarta vieta
FAS	franko prie laivo	sutartas pakrovimo uostas
FOB	franko laivo denis	sutartas pakrovimo uostas
CFR	kaina ir frachtas (C&F)	sutartas paskyrimo uostas
CIF	kaina, draudimas ir frachtas	sutartas paskyrimo uostas
CPT	pervežimas apmokėtas	sutarta paskyrimo vieta
CIP	pervežimas ir draudimas apmokėtas	sutarta paskyrimo vieta
DAF	perduota pasienyje…	sutarta pristatymo pasienyje vieta
DES	perduota laive	sutartas paskyrimo uostas
DEQ	perduota krantinėje	po muitinio įforminimo, sutartas uostas
DDU	perduota muitas nesumokėtas	sutarta paskyrimo vieta importuojančioje šalyje
DDP	perduota, muitas sumokėtas	sutarta pristatymo vieta importuojančioje šalyje
XXX	pristatymo sąlygos, išskyrus aukščiau išvardytas	tikslus sutartyje nurodytų sąlygų konstatavimas [1]

[1] Jei reikia, nurodykite 6 langelyje pateiktą informaciją (tik Intrastat N forma)

Antrasis poskyris

1: vieta konkrečios valstybės narės teritorijoje,

2: vieta kitoje valstybėje narėje,

3: kitos (vieta ne Bendrijos teritorijoje).

III PRIEDAS

20 straipsnyje minėtas išimčių sąrašas

Nereikalaujama pateikti duomenų apie šias prekes:

a) mokėjimo priemones, esančias grynaisiais pinigais kasoje ir vertybinius popierius;

b) skirtas pagalbai nelaimės ištiktiems rajonams;

c) dėl jų numatomo panaudojimo diplomatiniams arba panašiems tikslams:

1) apie prekes, kurioms taikomas diplomatinis arba konsulinis neliečiamumas;

2) dovanas Vyriausybės vadovui arba Vyriausybės ar parlamento nariams;

3) daiktus, cirkuliuojančius pagal abipusę administracinę pagalbą;

d) jei prekyba yra laikina, be kita ko:

1) apie prekes, skirtas mugėms ir parodoms;

2) teatro scenos reikmenis;

3) karuseles ir kitus atrakcionus;

4) profesinę įrangą, kaip apibrėžta 1968 m. birželio 8 d. Tarptautinėje muitinių konvencijoje;

5) kino juostas;

6) eksperimentams naudojamus prietaisus bei įrenginius;

7) gyvūnus, skirtus demonstruoti, veisti, lenktynėms ir pan.;

8) komercinius pavyzdžius;

9) transporto priemones, konteinerius ir kitus transportavimo įrenginius;

10) pakuotes;

11) prekes, skirtas išnuomoti;

12) civilinės statybos darbams skirtus agregatus ir įrenginius;

13) prekes, skirtas tyrimams, analizei arba bandymams;

e) jei tai nėra komercinio sandorio objektas:

1) apdovanojimus, garbės prizus, atminimo ženklelius ir medalius;

2) kelionės įrangą, maisto atsargas ir kitus reikmenis, įskaitant sportinį inventorių, skirtus asmeniniam naudojimui arba vartojimui, kuriuos keliautojas vežasi kartu arba kurie atgabenama prieš jam atvykstant arba atvykus;

3) vestuvinius reikmenis, personalinius daiktus arba relikvijos;

4) karstus, laidojimo urnas, laidotuvių papuošalus, kapo priežiūros reikmenis ir antkapinius paminklus;

5) spausdintą reklaminę medžiagą, vartojimo instrukcijas, kainoraščius ir kitus reklaminius dalykus;

6) prekes, kurios jau netinka vartoti arba kurios negali būti vartojamos pramoniniais tikslais;

7) balastą;

8) nuotraukas, išryškintas juostas, projektus, brėžinius, planus, rankraščių kartotekų ir įrašų kopijas, oficialią spausdintą medžiagą ir korektūrą bei visas informacijos priemones, naudojamas keistis informacija Bendrijos viduje;

9) pašto ženklus;

10) farmakologinius produktus, vartojamus tarptautiniuose sporto renginiuose;

f) apie produktus, vartojamus remiantis sutartimis, kuriose numatytos bendrosios žmonių arba aplinkos apsaugos priemonės;

g) apie prekes, kuriomis gretimose valstybių narių teritorijose gyvenantys asmenys keičiasi ne komerciniais tikslais; apie produktus, žemės ūkio gamintojų išaugintus ūkiuose, kurie yra ne toje statistinėje teritorijoje, kurioje yra jų pagrindinis verslas, o greta;

h) apie prekes, išvežamas iš statistinės teritorijos ir grąžinamas atgal po to, kai jos tiesiogiai kirto svetimą teritoriją arba buvo sulaikytos dėl priežasčių, susijusių su jų transportavimu.